

Vaudeviller og Operaer

opførte paa

KJØBENHAVNS THEATRE

arrangerede for

PIANO MED TEXT.

	Kroner.	Ore.		Kroner.	Ore.
Nr. 1. Slægtningene, original Vaudeville	2	"	Nr. 36. Jægerbruden, 9 Sange (42 Sider)	3	"
- 2. Meer end Perler og Guld, Eventyr-Comedie	1	"	- 37. Vilhelm Tell, 6 Sange (18 Sider)	2	"
- 3. Fra Store- eller Lille Strandstrøede?	2	"	- 38. Recensenten og Dyrret, af J. L. Heiberg	2	"
- 5. Ole Lukeie, original Eventyr-Comedie af H. C. Andersen	1	50.	- 39. Debatten i Politivennen, af H. Hertz	1	25.
- 6. Et Giftermaal ved Trommen, Lystspil	1	"	- 40. Nei, af J. L. Heiberg	1	70.
- 7. Tre for Een, af Erik Bøgh	1	50.	- 41. Regimentets Datter (29 Sider)	3	"
- 8. Luftens Datter, romantisk Tryllespil	2	"	- 42. Emilies Hjerterbanken. Vaudeville-Monolog af J. L. Heiberg. Andet Oplag	1	"
- 9. Nytaarsaften i Casino, dramatisk Rococco	2	50.	- 43. Under Laas og Lukke	1	35.
- 10. Han gaar paa Commers! musikalsk Farce	1	50.	- 44. Kjærligheds Drømme af Scribe og Delavigne	1	75.
- 11. Min Familie, Vaudevilleleier af Th. Overskou	1	50.	- 45. De Uadskillelige, af J. L. Heiberg	2	"
- 12. Narret April! Vaudeville-Bagatel af Erik Bøgh	1	"	- 46. De Danske i Paris, - - -	1	25.
- 13. Mester og Lærling, Sangspil af C. Hostrup	2	"	- 47. Kjøge Huskors, - - -	1	25.
- 14. Herr Grylle og hans Viser, af Erik Bøgh	2	"	- 48. Stella, Syngestykke af A. Recke	1	70.
- 15. Huldrebakken, Sangspil af Erik Bøgh	2	50.	- 49. Federigo, - - - H. Hertz	1	70.
- 16. Et enfoldigt Pigebarn, af Erik Bøgh	2	"	- 50. Ja, Vaudeville-Monolog af J. L. Heiberg	1	35.
- 17. Jomfruen, af Erik Bøgh	2	"	- 51. Kong Salomon og Jørgen Hattemager	2	"
- 18. Cousine Lotte, af C. M. Wengel	1	25.	- 52. Ulla skal paa Bal	3	50.
- 19. Kjærlighed paa Taget, af C. M. Wengel	1	25.	- 53. Capriciosa, af Overskou og Arnesen. Andet Oplag	3	"
- 20. I en Fart	1	"	- 54. Kunstnerliv, af Th. Overskou	1	"
- 21. Den Tredie, af C. Hostrup	1	"	- 55. Madame Angot	1	50.
- 22. En Landsbyhistorie, Folkeskuespil af H. C. Andersen	2	"	- 56. Min egen Dreng	1	50.
- 23. Gamle Minder, oversat af Chiewitz og Recke	1	50.	- 57. Jokum	1	35.
- 24. Plader, Lystspil med Sang af C. M. Wengel	2	"	- 58. Barn i Kirke	1	50.
- 25. Fastelavnsgildet, Sangspil af Erik Bøgh	2	"	- 59. En Fastaften paa Tivoli	1	"
- 26. Familietvist, Sangspil af C. Hostrup	1	50.	- 60. Peter Sørensen	2	"
- 27. En Introduction, bearbejdet af Erik Bøgh	1	"	- 61. Et Knald	2	"
- 28. Hun skal debutere! Farce af Erik Bøgh	2	"	- 62. 40,000	2	"
- 29. En glædelig Fastelavn! Farce af Erik Bøgh	1	50.	- 63. Pariserliv	1	75.
- 30. Valbygaasen, af Erik Bøgh	2	"	- 64. Bagermadamen	1	50.
- 31. La corde sensible	1	"	- 65. Naar man har Fanden til Morbro'er	1	"
- 32. En Pokkers Tøs, Farce efter 'la fille terrible'	1	25.	- 66. Sommerrevuerne		
- 33. En Tale, Lystspil med Sang af C. M. Wengel	1	50.	Nr. 1. Reisen til Maanen 1876	1	"
- 34. Aprilsnarrene, af J. L. Heiberg	2	"	- 2. Paa Havsens Bund 1877	1	"
- 35. Farinelli, 7 Sange	2	25.	- 3. De Danske i Paris 1878	1	"

FORLÆGGERENS EIENDOM.

KJØBENHAVN.

C. C. LOSES BOG- OG MUSIKHANDEL

(F. Borchorst).

HAN GAAER PAA COMMERS,

3

Musikalsk Færce af Nestroy.

Nr. 1. Allegro. **Pindegaard.**

f

V.1. Kan De mig be-vi-se, at aarligt De har en Indtægt af tolvhundred
Langev.2. O, nu jeg forstaaer Dem, Ma-ri-as Gemal skal Medlem af Rigsdagen

1. Da-ler? og kan De den Regning op-gjøre mig klar, at to-hundred Da-ler om Aaret, min Fa'er, til
2. væ-re. Pind. Ja vist, blandte Ud-valg-te sid-de han skal; men ik-ke i Bønder og Haandværksmands Tal jeg

1. Staten i Skat De be-ta-ler? og har De paa Ba-gen de to Snese Aar? ei mindre forslaaer!
2. træffe ham vil, paa min E-re! En Landstingsmand e-ne min Bro'erdatter faaer, ei mindre forslaaer!

ff

Nr. 2. Con moto. **Japetus.**

p

Først tjen-te jeg hos en Kjæl-der-mand, som Bø-ger og al-slags Læsning sælger, En
V.1. Og han er en lei-er-lig, sær Kum-pan, som al-tid det Klas-si-ske kun vælger.

Bog-er al-drig saa læ-set og li-den, naar den kun er gammel og dygtig skiden—den klassisk er—den klassisk er.

ff

V.2.
Saa hos en Professor jeg fæstet blev,
Som læste i Søvn de unge Studenter.
Om Klassisk han talte, om Klassisk han skrev,
Og drukned i mælædte Pergamenter.
Hans Snak var aldrig saa dum og daa'llig,
Naar den var bare ret uforstaaelig,
Den klassisk var.

V.3.
Min tredie Herre han handlede
Med Malerier og Kunstnerskrammel;
Men aldrig han købte et Billede,
Naar ikke Rammen var slidt og gammel.
Af disse Tre fik jeg i mit Ho'ede,
At Alt hvad der ikke meer er Mode,
Det klassisk er.

Allegretto.
Rasmussen.

N° 3.

V.1. Meest blandt al-le Ver-dens Sven-de Krambod-sven-den har sin Nød. Ei hans Slid har no-gen

En-de, ei han kjender Hvi-len sød. Før-end Mor-gen-so-len skin-ner, maa han alt bag Di-sken

cresc. staae, og naar Mørket Jorden blinder, Vægt og Maal han passe maa. Ak! Ak!

In-gen Ro han fin-der! Ak! Ak! Hvor han trælle maa! I den

fri-ske, var-me Som-mer Tran han sve-der paa sin Post-

cresc.

Og naar Vin - ter - kul - den kom - mer, og naar Vin - ter - kul - den kom - mer,

P *f*

han i Næ - ver - ne faaer Frost, han i Næverne faaer Frost.

fz

faer, en Ruus en Ruus paa Knei - pen faaer, en Ruus paa Knei - pen faaer.

V.2.

Men en Krambodsvend fornøjet
 Er dog stedse med sin Stand.
 Lystig Folk med Snakketslet
 Til Boutikken lokker han.
 Naar en Glut for Disken triner,
 Rank og smuk i Livets Vaar,
 Gjør han strax forliebte Miner,
 Og en Gunst han tidt opnaaer.
 „Aa! Aa!
 Giv mig lidt Røsiner!“
 — „Ja ja!
 Naar et Kys jeg faaer!“
 Og naar han med Søndagsfrakken
 Ud engang hver Maaned gaaer
 Rask han stikker paa Tobakken
 Og en Ruus paa Kneipen faaer. :||

Andante con moto.

Md. Stork.

Rasm.

N° 4.

Vil Til - giv! at jeg Dem ven - te lod! Hvad er til Tje - ne - ste, min Her - re? Nu
Md. St. V. 2. Hvis De vil Bro - de - ri - er see. Rasm. Jeg beer; De skal Dem ei u - ma - ge, Md. St. Her

Peder.

Md. St.

1. gjæl - der det at vi - se Mod. Ak! mit alt løb sin Vei des - vær - re. Hvis De for Damer en Pre -
2. er en ny Op - fin - del - se, som ganske vist vil Dem be - ha - ge. Den frel - ser Børn fra Faldog

Rasm.

1. sent vil kjø - be, saa træd i Bou - tik - ken - Jeg tak - ker - men for den - ne
2. Stød, og frier dem fra at bli - ve brænd - te. Rasm. Aa, vo - re Børn har in - gen

Peder.

Begge.

1. Gang - Læ - vær! - det ta'er saa stærkt paa Fik - ken! Ja vist, det ta'er for stærkt paa Fik - ken!
2. Nød, vi har end - nu dem kun *in mente*, vi har end - nu dem kun *in men - te*.

Moderato.

N° 5.*mf*

Rasm.

Fine. V. 1. En ny - mo - dens Herre med for - nemme Sving blandt Ba - ro - ner og Gre - ver sees

dri - ve om - kring. Hans Herkomst og Rang spørger In - gen ham om, thi hans Pungstaaer dem aa - ben, naar

de - res er tom. En - gang med sit Selskab han standses af en Mand, som raa - ber: „Hør, Mester! ei

ven - te Jeg kan; mi - ne Bux - er I lo - ved' en Maa - ned mig alt.“ — Ja det gjør in - gen -

ting, men det er dog fa - talt, ja det gjør in - gen - ting, men det er dog fa - talt.

dal *Sal Fine.*

V.2.

Paa Casinos Maskerade Hr. Larsen vil gaae,
 Han maa dog engang sine Folder lidt slaee.
 Han ukjendt vil være, thi Konen maa ei
 Erfare, at han gaaer paa Galskabens Vel.
 Men Manden, hos hvem han har leiet sin Dragt,
 Har hans Navn paa en Seddel bagpaa den anbragt.
 „See Godaften Hr. Larsen!“ — det lyder overalt.
 — Naa, det gjør ingenting, men det er dog fatalt.

V.3.

En Krammersvend aldrig besteg nogen Hest,
 Nu vil han en Søndag dog gjøre lidt Bløst.
 Han leier en Krikke og sætter sig op,
 Til Klampenborg vil han, og det i Galop.
 Men Hesten, som mærker, at Magten den har,
 Sin Vel ud af Amagerport med ham ta'er;
 Forgjæves har han for en Skovtour betalt.
 — Ja, det gjør ingenting, men det er dog fatalt.

V.4.

En pyntelig Herre i Nummerparket
 Paa Logerne stirrer med dobbelt Lorgnet.
 Til sin Nabo han hvidsker: „Jeg siger Dem, at
 Med den Blonde deroppe har jeg Eventyr ha't.“
 — „Hvorledes? min Søster! — Min Herre De troer“ —
 — „Ak nei, hendes Nabo, med Hatten af Flor.“
 — „Hvad? — det er min Kone! — nu bli'er det for galt!“
 — Naa, det gjør ingenting, men det er dog fatalt.

la! la Tra la la la la la la!

ff

V.2.

V.3.

Md.STORK. Og Vogne i Skoven jo forspændte staae,
Det yndigste Kjøretøi der kan man faae.
PEDER. Ja vist, naar man ikke paa Pengene seer.
RASM. Ak, vore, dem see vi nu snart ikke meer!
Men, sødeste Kone, det er saa geneert;
Hvert Ord, som man taler, bli'er strax observert.
Md.STORK. Nei, see mig engang til det nygifte Par!
Det Hømmeligheder for Vennerne har.
Md LUND. Nei, vi vil kjøre!
(talende.) Du lille Nar! siger da ikke et taust forbor-
geat Haandtryk mere end tusinde Ord! O jeg
husker det fra min salig Mands Tid!
Tra la la la!
ALLE. Tra la la la!

Md.LUND. Jeg sikkert blev syg efter saadan en Fart,
Saa gik til Mixtur, hvad paa Vognen var spart.
RASM. Mixturen imorgen gaaer ud over Dig,
Men Vognen idag, den gik ud over mig.
Md.LUND. Lidt opsætsig viser sig stundom min Mand,
Men jeg kjender Midler, som tvinge ham kan.
Forstaaer Du?
RASM. Bevares! Din Villie Du har.
Jeg meente jo bare —
Md.LUND. O Du er en Nar!
RASM. Ja, vi vil kjøre!
(talende.) Du kan gjøre med Din Ægteherre hvad Du vil;
Du har ham ganske i Din Lomme. O, det hu-
sker Du vist ogsaa fra Din salig Mands Tid!
Tra la la la!
ALLE. Tra la la la!

Andantino.

Frøkenen.

Rasmussen.

Frøk.

N° 7.

V.1. Jeg ogsaa Kjærligheden kjendte. O ja, det kan jeg tænke mig. Den
Rasm.V.2. Jo, nu kan jeg mig Manden tænke! Frøk.See, derfor rø-res dybt min Barm, hver-

Rasm.

Frøk.

1. Mand, som for min Skjænhed brændte — Nei, han er mig u-tænkelig! Sit Sind, som I, til Flugt han vendte, dog jeg en Forskjel
2. gang et Par i Amors Lænke kun finder Sorg og bitter Harm. Min Bøn skal On-ke-len for-so-ne, jeg Eder sammen-

1. nævne maa: thi ak, Barbe-ren e-ne rend-te, og mig han troles lod til-bage sfaae.
2. fæl-e skal, og som lyk-sa-lig Mandog Ko-ne I skulle lindre den Forladtes Qval.

Allegro. Pindegaard.

No 8.

V.1. Har man no-gen-tid seet Ma-gen? hvilken en Skjændsel! fy, hvil-ken Skam! men nu

skal det Alt for Da-gen, gri-ber fat paa ham! Han skal pid-skes, bræn-de-mær-kes,

Peder.
Rasm.

hænge el-ler gaae i Sla-ve-ri! Gud skee Lov at vi slap for den Gam-le fri!

V.2.

HUUSFOLKENE. Hvad er her for et Spektakkel?

See ud af Vindvet hænger en Mand!

Plager Fanden Frøken Fakkell?

Har hun en Galan?

Jo, det klæder deiligt for, en vindtør Frøken, som er snart halvferds!

Stille! Skammer I Jer ei ved sliq Commers!

Allegretto. Rasmussen.

No 9.

V.1. Paa Commers gik jeg ud, men det vil-de ret ei gaae, stedse Skjæb-nen mig kom paa-

tvers, men nu læ-rer jeg, at sig en lille Viv at faae, det er Ung-karlens bed-ste Commers.

Chor.

Lyk - - ken, Lyk - - ken boer i Elskovs Favn, ElskovsFavn, Glæ - - den,

Glæ - - den kun i Hjemmets Havn, med Hymens Lænker om vor Fod i

Li - vet først vi fæ - ste Rod. Kraf - tigt, kraf - tigt vi da fæ - ste

Rod. La la la la la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la la.

V.2.

(til Publikum.) Tag tiitakke med hvad vi iaften lod Dig see,
 Det var bare lidt lystig Commers.
 Er det lykkedes os at faae Dig til at lee,
 Saa kom ei med Kritik os paatvers.
 Alvor tærer Sjælen hen
 Naar ei Spøg opliver den;
 Thi dem da venligt om vor Spøg,
 Og skjænk os ofte Dit Besøg!

CHOR. Alvor trætter o. s. v..